

stępnie broszurę *Kępa niepamięci. Przygoda z zagadkowym rękopisem Norwida*⁶⁵. Zamieścił tu *Dopisek bibliograficzno-edytorski*, naprawdę polemikę z Rudnicką, nie przebijającą w słowach. Badaczkę, obwinioną niesłusznie, wziął w obronę Piotr Chlebowski, autor artykułu *O przygodzie z zagadkowym rękopisem*⁶⁶. Określił inwektywy Gomulickiego jako „brutalny atak na osobę Rudnickiej”. Uznając zasługi znanego norwidologa i przyznając mu nawet rację w pewnych sprawach, wykazał – w sformułowaniach bardzo wyważonych – że dla autora broszury „imperatywem działania” nie była „prawda naukowa, ale osobista racja [...], racja... J.W. Gomulickiego”.

Zrobiła Rudnicka w nauce niewątpliwie dużo. Była osobą mrówczej pracowitości, która każdą wolną chwilę przeznaczala na to, by własnym trudem posuwać naprzód wiedzę, nawet najdrobniejszymi przyczynkami, ale i większymi pracami. Była szczęśliwym szperaczem, odkrywała *inedita*. Książkowych pozycji autorskich i współautorskich było w jej dorobku czternaście, nie licząc przygotowanych do druku tomów *Listów Norwida*.

Była osobą niezwykle skromną i niejednokrotnie niedocenioną, nie zauważoną. Nie otrzymała hasła w słowniku *Współcześni polscy pisarze i badacze literatury*. Promieniowała dobrocią. Nie myśląc zupełnie o sobie, nie skąpiła dobrych uczynków. Opiekowała się starcami, do których w okresie pobytu w Warszawie należeli wybitni uczeni: Stanisław Piotr Koczorowski, Władysław Tatarkiewicz.

Odeszła do Boga po zapłatę. *Requiescat in pace*.

Jerzy Starnawski

JAN GOTFRYD (1941-2005)

Jan Gotfryd urodził się 20 maja 1941 r. w Cermnej pow. Jasło jako syn Władysława i Weroniki z domu Chmura. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Cermnej. W latach 1954-1957 uczył się w Liceum Ogólnokształcącym w Bieczu. W roku akademickim 1957/58 rozpoczął studia na Wydziale Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w ramach sekcji filologii polskiej. Pod koniec studiów, w roku 1963, rozpoczął pracę w Zespole Szkół Rolniczych Ministerstwa Rolnictwa w Reszlu jako nauczyciel języka polskiego, języka niemieckiego i bibliotekarz w bibliotece szkolnej. Dyplom magistra uzyskał 25 czerwca 1964 r. na podstawie rozprawy *Powieści historyczne Teodora Parnickiego*, napisanej pod kierunkiem prof. dr Ireny Sławińskiej. W roku 1975 przeniósł się do Lublina i rozpoczął pracę w Międzywydziałowym Zakładzie Badań nad Literaturą Religijną KUL na stanowisku dokumentalisty. W roku 1983

⁶⁵ Podkowa Leśna 1996.

⁶⁶ „Studia Norwidiana” 17-18:1999-2000 [druk. 2000] s. 311-323.

przebywał w RFN na dwumiesięcznym kursie językowym, zorganizowanym przez Goethe-Institut. W 2001 r. przeszedł do pracy w Międzywydziałowym Zakładzie Badań nad Twórczością Cypriana Norwida KUL. Ostatnio był zatrudniony jako asystent naukowy. Zmarł 4 czerwca 2005 r. w pełni sił twórczych.

Pełnił funkcje sekretarza komitetów redakcyjnych dwu serii wydawniczych: Zakład Badań nad Literaturą Religijną (tzw. seria z witrażem) i Biblioteka Utworów Religijnych. Razem z Elżbietą Kołtunowską, Marią Kunowską-Porębną i Piotrem Nowaczyńskim był współautorem książki *Religia a literatura w publikacjach KUL 1918-1993* (Lublin 1996). Był także współredaktorem prac zbiorowych: wraz z Marią Jasińską-Wojtkowską i Stefanem Sawickim *Sacrum w literaturze* (Lublin 1983); wraz z S. Sawickim *Biblia i literatura* (Lublin 1986); wraz z Piotrem Nowaczyńskim *Sacrum w literaturach słowiańskich* (Lublin 1997). Był współautorem wielu tomów rocznika bibliograficznego *Religia a literatura* (1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980-1984), wydawanego przez Międzywydziałowy Zakład Badań nad Literaturą Religijną KUL, oraz bibliografii osobowych: *Bibliografia prac Marii Jasińskiej-Wojtkowskiej 1951-1996*. „Roczniki Humanistyczne” 45:1997 z. 1 s. 5-21; *Bibliografia prac Stefana Sawickiego 1948-1996*. „Roczniki Humanistyczne” 46:1998 z. 1 s. 5-43. Opracowywał indeksy osobowe i rzeczowe do wielu prac zbiorowych i roczników „Studia Norwidiana”. Ostatnią i najważniejszą pracą edytorską Jana Gotfryda była praca nad IX tomem *Pism filozoficznych i społecznych* w ramach krytycznego wydania *Dzieł wszystkich* Cypriana Norwida pod red. S. Sawickiego. Był też autorem przekładu z języka niemieckiego wstępu *Poezja w fazie krytycznej* Rolfa Fiegutha do dwujęzycznego, polsko-niemieckiego wydania *Vade-mecum*. München 1981 („Studia Norwidiana” 3-4:1985-1986 s. 3-55).

Pozostał w pamięci wszystkich jako człowiek ewangelicznej prostoty i prawości serca.

Włodzimierz Toruń

POETA I SZTUKMISTRZ (COLLOQUIA NORWIDIANA VII)

W dniach 20-22 maja 2003 r. odbyły się w Kazimierzu Dolnym siódme Colloquia Norwidiana. Organizowane przez Zakład Badań nad Twórczością C. Norwida KUL co dwa lata spotkania podejmują wybrane zagadnienia dotyczące twórczości Norwida; mają przy tym monograficzny charakter: poprzednie sympozja poświęcone były poematom, dramatom, prozie, liryce, stosunkowi Norwida do chrześcijaństwa. Na obecną sesję złożyło się ponad 20 referatów poświęconych związkom słowa i obrazu w twórczości autora *Vade-mecum*, filiacji twórczości poetyckiej z twórczością